

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.I.20.485/2022/5

A tanács tagjai: Dr. Harter Mária a tanács elnöke
Dr. Varga Edit előadó bíró
Dr. Szabó Klára bíró

A felperes: KDB Bank Európa Zrt.
(1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 42-46.)

A felperes képviselője:

[REDACTED]

ügyintéző: [REDACTED] ügyvéd)

Az alperesek:

– I. rendű

II. rendű

– III. rendű

Az alperesek képviselője:

Madari Ügyvédi Iroda
(1027 Budapest, Frankel Leó út 5. mfsz. 2.;
ügyintéző: dr. Madari Tibor ügyvéd)

A per tárgya: kielégítési jog gyakorlása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
a felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla
3.Pf.20.621/2021/8/IV. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék
20.P.21.270/2020/44. szám alatt kiegészített
20.P.21.270/2020/30. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-III. rendű felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak [REDACTED] forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I-II. rendű alperes zálogkötelezettek, a III. rendű alperes haszonélvező és a BG Zrt. zálogjogosult között 2007. szeptember 10-én 141.463 CHF erejéig önálló zálogjogot alapító szerződés jött létre az I-II. rendű alperesek tulajdonában álló ingatlanra és ugyanezen a napon az alperes adósok a BG Zrt. hitelezővel kölcsönszerződést is kötöttek 16.916.750 forint, CHF-ben nyilvántartott kölcsönösszegre. A kölcsönszerződés szerint az önálló zálogjog a kölcsön biztosítéka, az önálló zálogjogot alapító szerződés a kölcsönszerződés elválaszthatatlan része, érvényesítéséhez a zálogszerződés felmondása szükséges.
- [2] A BG Zrt. 2007. szeptember 10-én az önálló zálogjogot – a hitelezési tevékenységét refinanszírozó – felperesre ruházta át, 2007. szeptember 14-én pedig a kölcsönszerződésből eredő követeléseket is a felperesre engedményezte. A felperes önálló zálogjogának bejegyzésére 141.463 CHF erejéig került sor.
- [3] Mivel az adósok nem teljesítették fizetési kötelezettségüket, a felperes a 2012. november 29-én kelt közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatával mind a kölcsönszerződést, mind az önálló zálogjogot alapító szerződést felmondta, a kölcsönszerződésből eredő pénzkövetelését végrehajtás útján, míg a zálogjoga alapján fennálló igényét végrehajtási záradékkal indult külön eljárásban kívánta érvényesíteni, a perbeli igénnyel kapcsolatos végrehajtást azonban a bíróságok jogerős ítélettel megszüntették.
- [4] A BG Zrt. 2014. április 14-én végelszámolás folytán jogutód nélkül megszűnt.
- [5] A kölcsönszerződés felmondásának érvénytelenségét jogerős bírói ítélet állapította meg, az önálló zálogjogot alapító szerződés felmondása érvénytelenségének megállapítására irányuló keresetet azonban a bíróság jogerősen elutasította.

A felperes keresete, az alperesek védekezése

- [6] A felperes a Kúria Pfv.VI.20.439/2019/12. számú hatályon kívül helyező végzésével elrendelt új elsőfokú eljárásban a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 269.§-a alapján az alpereseket annak tūrésére kérte kötelezni, hogy a zálogtárgyból 141.463 CHF erejéig kielégítést kereshessen. Okfejtése szerint a zálogszerződést érvényesen felmondta, ezzel a zálogjoga érvényesítésének feltétele teljesült. Hangsúlyozta, hogy az önálló zálogjog megszerzésekor a kölcsön-jogviszony létezéséről nem tudott.
- [7] Az alperesek a kereset elutasítását kérték, érdemi védekezésüket 13 pontban foglalták össze. Elsődlegesen arra hivatkoztak, hogy engedményesként a felperest nem illette meg a kölcsönszerződés felmondásának joga, a felmondás érvénytelenségét jogerős ítélet meg is állapította. A kölcsönszerződés érvényes felmondásának hiányában a felperes a zálogszerződést sem mondhatta fel, kielégítési joga nem nyílt meg. Hivatkoztak az önálló zálogjogot alapító szerződés létre nem jöttére a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (rHpt.) 203.§ (1) bekezdése és a rPtk. 205/B. (2) bekezdésének megsértése miatt, továbbá annak érvénytelenségét is állították a rPtk 209.§ (1) bekezdése és a 209/A.§ (2) bekezdésébe ütközése okán. Az egyező szerződési akarat hiánya álláspontjuk szerint a kölcsönszerződés és a zálogszerződés létrejöttét is kizárja, de ha mégsem, a szerződések a rPtk. 200.§ (2) bekezdése és a rHpt. 213.§ (1) bekezdés *a), b), c), e)* és *g)* pontja alapján semmisek. A kölcsönszerződés egyes rendelkezéseinek tisztességtelensége miatt a szerződés részleges érvénytelenségét is állították és megalapozatlannak találták a követelés összegét is, a folyósított kölcsön összege ugyanis az önálló zálogjogot alapító szerződésben feltüntetett 141.463 CHF-fel szemben 113.680,19 CHF volt. Hivatkoztak arra is, hogy a felperes valójában forint követelés engedményese, ami a követelés összegszerűségét befolyásolja, az önálló zálogjoggal érintett összegeket is a követelés forint összegében kell

ugyanis kifejezni a 2014. évi LXXVII. törvény (DH3) értelmében. Mindezeket túl álláspontjuk szerint a közjegyzői okirat valótlanul tartalmazza, hogy az alperesek a tartozást elismerték, ekként az közokiratnak nem tekinthető, a szerződéses szabályozás pedig oly mértékben függővé tette a kölcsönszerződést és az önálló zálogjogot, hogy utóbbit valójában járulékos zálogjognak kell tekinteni. Ebből fakadóan a kölcsönszerződés létre nem jött, vagy érvénytelensége - az elszámolási kötelezettség miatt - azt jelenti, hogy a felperesnek érvényesíthető igénye az alperesekkel szemben nincs. Hangsúlyozták: a felperes az engedményezés alapján csak érvényes kölcsönszerződésből eredő követelés beszedésére jogosult, önálló, zálogjog által biztosított követelése nincs, ezért a perbeli igényt sem érvényesítheti alappal. Álláspontjuk szerint a kölcsönadó jogutód nélküli megszűnésére, valamint arra figyelemmel, hogy a szerződési pozícióban a felperes a kölcsönadónak nem jogutóda, nincs olyan jogosult, akinek a kölcsön összeget vissza kellene fizetniük.

- [8] Az alperesek elsődlegesen a per megszüntetését kérték, érdemi ellenkérelmük pedig a kereset elutasítására irányult. Továbbiak mellett arra hivatkoztak, hogy a felperest – engedményesként – nem illette meg a kölcsönszerződés felmondásának joga, így a felperes kielégítési joga meg sem nyílt.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a kölcsönszerződés felmondásának jogerős bírósági határozattal megállapított érvénytelensége miatt a felperes a zálogszerződést nem mondhatta fel, az alperesek érdemi védekezésének logikai sorrendjét követve pedig foglalkozott a szerződések esetleges létre nem jöttével, a zálogszerződés, illetve egyes feltételei érvénytelenségének kérdésével, ám e hivatkozásokat indokai részletes kifejtése mellett alaptalannak találta. Nem fogadta el azt az alperesi érvelést, hogy engedményesként a felperest nem illette meg a kölcsönszerződés felmondásának joga, a rPtk. szerint ugyanis az engedményes az eredeti jogosult helyébe, annak szerződéses pozíciójába lép. A kölcsönszerződés felmondásának jogerősen kimondott érvénytelensége miatt azonban a felperes kielégítési joga nem nyílt meg, ezért nem vált jogosulttá a zálogszerződés felmondására. A továbbiakban az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy az engedményezési szerződés mellékletében foglaltak nem módosítják az alapjogviszonyt, a forintosítás kapcsán pedig nem merült fel olyan adat, hogy az alperesek éltek a törvényben biztosított lehetőségeikkel a szerződésmódosítás, illetve az elszámolás esetleges elmaradása miatt, így ez a védekezés nem volt vizsgálható. A „tartozás” és a „törlesztési kötelezettség” közötti különbségtétel jogi jelentőségét az elsőfokú bíróság nem találta relevánsnak, az pedig, hogy az alpereseknek nincs tartozásuk a felperessel szemben, alaptalan, engedményesként ugyanis a felperes jogosult a követelés beszedésére, az alperesek ellentétes magatartása rosszhiszemű. Utalt arra, hogy a Kúria hatályon kívül helyező végzése eldöntötte: a perbeli zálogszerződés nem járulékos, hanem önálló zálogjog alapítására vonatkozott.
- [10] A felperesnek az ítéleti döntés érdemére vonatkozó, míg az alpereseknek az indokolás ellen benyújtott fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság helybenhagyó ítéletét részben eltérő indokokra alapította. A tényállás pontosítását követően rámutatott, hogy a felperes a rendelkezésre álló iratok szerint szükségképpen tisztában volt az önálló zálogjog biztosítéki jellegével, ezt pedig a 2/2021. PJE alapján úgy kell tekinteni, hogy a biztosított jogviszonyt ismerte, ami a rPtk. 269.§ (3) bekezdése értelmében azt jelenti, hogy az alperesek kifogásait korlátozás nélkül tűrni köteles. Rámutatott, hogy az egyedi kölcsönszerződés, valamint az Üzletszabályzat együttes értelmezése alapján a zálogszerződés rendes felmondásának előfeltétele a kölcsönszerződés felmondása, a tartozás egészének ilyen módon történő esedékessé tétele. A felperes és a BG Zrt. közötti engedményezési szerződés ugyanakkor kifejezetten kitért arra, hogy az adósok továbbra is az engedményező részére kötelesek

teljesíteni, azaz a szerződés maga rendelkezett úgy, hogy a felperes az engedményezéssel nem vált a kölcsönszerződés alanyává, ezért annak a felmondására sem jogosult. A kölcsönszerződés felmondásának hatálytalansága miatt a zálogszerződés rendes felmondásának feltételei sem álltak fenn, a felperes kielégítés türesére irányuló keresete ezért nem lehetett alapos. A felperes Alkotmánybírósági eljárás kezdeményezése iránti kérelmét a másodfokú bíróság elutasította, mert a 2/2021. PJE-vel kapcsolatos alkotmányossági aggályai nem merültek fel, másfelől az adott tényállás alapján a rPtk. 269.§ (3) bekezdésének alkalmazhatósága a PJE által felállított vélelem nélkül is megállapítható volt. Mivel az alperesek további hivatkozásainak vizsgálata szükségtelennek bizonyult, a másodfokú bíróság mellőzte az elsőfokú bíróság ítéletéből a további, a szerződések létrejöttével, érvénytelenségével, valamint az engedményezés jogkövetkezményeivel kapcsolatos indokokat.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélet ellen felülvizsgálattal élő felperes elsődlegesen annak az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó döntés hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a rPtk. 269.§ (3) bekezdését, 321.§ (1) bekezdését, 329.§ (1) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 275.§ (5) bekezdését és az Alaptörvény 28. cikkét sérti.
- [12] Sérelmezte a felperes, hogy a másodfokú bíróság a Kúria iránymutatásával ellentétesen mellőzte az elsőfokú ítélet indokolásának egyes részeit, ezáltal az abban foglaltak eldöntésére nem került sor, így nincs elbírálva, hogy létrejött-e, illetve érvényes-e az alapjogviszony. Hangsúlyozta: az elsőfokú ítélet nem lehet jogszabálysértő azon részei tekintetében, melyekben az elsőfokú bíróság a Kúria hatályon kívül helyező végzésében foglaltakat teljesítette, ilyen rendelkezésre a másodfokú bíróságnak lehetősége sem volt. A Kúria iránymutatásának mellőzése súlyos eljárási szabálysértés, ami az érdemi döntést is befolyásolta: a másodfokú bíróság egy létrejöttében és érvényességében is vitatott szerződésre alapozta a jogerős ítéletét.
- [13] A felülvizsgálati kérelem érvelése szerint sem a kölcsönszerződés, sem az Üzletszabályzat nem korlátozza az önálló zálogjog rendes felmondását, ugyanakkor a zálogjogból fakadó kielégítés joga felmondás nélkül is gyakorolható, e tekintetben a 2/2021. PJE IV. pontjában kifejtett értelmezési szabályokra utalt. A rPtk. 269.§ (2) bekezdéséhez képest az önálló zálogjog érvényesítését elnehezítő feltételt joglemondásként kellene értelmezni, annak egyértelműnek és félreérthetetlennek kellene lenni, értelmezésre egy ilyen feltétel nem szorulhat.
- [14] Vitatta a jogerős ítéletben foglaltakat a kölcsönszerződés felmondására való jogosultsága hiányát illetően, a bírói gyakorlat szerint ugyanis (BH2013.5.204.) az engedményezés alanyváltozást idéz elő a kötelemben, felmondási joga ezért fennállt. Ellenkező értelmezés mellett annak az engedményezőnek az eljárásától függenie a felmondás, akinek gazdasági érdeke a teljesítéshez az engedményezés folytán már nem fűződik, annak menetéről sincs tudomása, e felfogás a le nem járt követeléseket gyakorlatilag forgalomképtelenné tenné. A jelen helyzetet tovább súlyosbítja az engedményező jogutód nélküli megszűnése, ami a jogerős ítélet érvelését elfogadva arra vezetne, hogy nincs a szerződés felmondására jogosult fél. A Fővárosi Ítéltábla által konkrét ügyben kifejtett ellentétes álláspontra utalt, mely szerint a rPtk. 329.§ (1) bekezdése értelmében az engedményes az eredeti jogosult szerződéses pozíciójába lép, ekként a kölcsönszerződés felmondására is jogosult (4.Pf.21.173/2019/12.). Rámutatott, hogy az önálló zálogjogot alapító szerződés felmondását sem a szerződés, sem az Üzletszabályzat nem köti az alapszerződés megszűnéséhez, a

bíróságok ellentétes álláspontja sem a jogszabályokból, sem az Üzletszabályzatból nem vezethető le.

- [15] A felperes másodlagos felülvizsgálati kérelmében – amennyiben a tényállás feltárását a Kúria hiányosnak találná – az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte, további kérelme pedig – a felülvizsgálati eljárás egyidejű felfüggesztése mellett – az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére irányult.
- [16] Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályban tartását kérték. Elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásra való alkalmatlanságát állították, mert a felperes felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg, hogy a régi vagy a jelenleg hatályos Ptk. és Pp. rendelkezéseinek megsértésére hivatkozik, jóllehet ez a jogi képviselővel eljáró féltől elvárható. Hivatkoztak arra is, hogy a felperes a bíróság mérlegelésére tartozó kérdést vitat a felülvizsgálati kérelmében, a felülmérlegelés feltételei azonban nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem nem lehet alapos.
- [17] Arra az esetre, ha a Kúria lehetőséget lát az érdemi felülbírálatra, az alperesek rámutattak, hogy a bíróságok nem tértek el a Kúria hatályon kívül helyező végzésének utasításaitól: mivel a követelés lejártának hiánya elegendő volt a kereset elutasításához, a további alperesi kifogások vizsgálata szükségtelen volt. A kielégítési jog gyakorlásával kapcsolatos álláspontját a felperes precedensképes határozatokkal szemben fejtette ki, ezért annak részletes cáfolatát az alperesek nem adták elő, hangsúlyozva, hogy ellentétes döntésre csak jogegységi eljárás keretei között van lehetőség. Előadták, hogy a felperes végrehajtást is indított, melynek megszüntetését az alperesek per indításával kívánták elérni a Kúria I. tanácsa előtt 20.261/2022. számon folyó felülvizsgálati eljárásban. Mivel a felperes mint zálogjogosult csak bírósági végrehajtás útján kereshetett volna kielégítést, a jelen pert a rPp. 130.§ (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel meg kellett volna szüntetni.
- [18] Az alperesek érvelése szerint érdemi jelentősége a perben annak van, hogy felmondhatta-e a felperes joghatályosan az önálló zálogjogot alapító szerződést vagy sem. Nem vitatták, hogy a kialakult szerződéses pozíciók nehéz helyzetbe hozták a felperest, a szerződéseket azonban ők dolgozták ki, az esetlegesen hibás konstrukció következményeit nem háríthatja a felperes az adósokra. Hangsúlyozták: a felperes érvelése ellenére sem lehet vitás, hogy a rPtk. szerinti engedményezéssel a felperes nem vált szerződéses jogutóddá, a kölcsönszerződés felmondására – ennek folytán a jelzálogszerződés felmondására – nem volt jogosult. Rámutattak, hogy az önálló zálogjog felmondása nem rendes felmondás volt, annak előfeltételét jelentette a kölcsönszerződés azonnali hatályú felmondása, enélkül a felperes kielégítési joga sem nyílt meg. A felperes által hasonló perbeli pozícióból indított perekben hozott Kúriai ítéletek indokait idézték, amelyek a felperesi igény alaptalanságával szembe állói álláspontot fejtettek ki.
- [19] Az alperesek az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését ellenezték.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A Kúria a felperes az Alkotmánybíróság előtti eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmét az ügy felülvizsgálati tárgyalásán Pfv.I.20.485/2022/5-I. számú végzésével elutasította.
- [21] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [22] A felülvizsgálat alapja a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 270. § (2) bekezdése, valamint a 275. § (3) bekezdésének együttes értelmezése szerint anyagi jogi vagy az érdemi döntést lényegesen befolyásoló eljárás szabálysértés lehet. A felperes eljárás és anyagi okok miatt is támadta a jogerős ítéletet, eljárásjogi szempontból azt kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság nem foglalt állást a szerződések „létre nem jötte” és érvényessége tárgyában, jóllehet a hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatás szerint erre köteles volt. A Kúria az alperesek hivatkozására tekintettel előjáróban rámutat, hogy a

felperes által megjelölt Pp. rendelkezéseket az általa előadott tartalommal összevetve egyértelmű, hogy a felperes az 1952. évi III. törvény (régii Pp.) rendelkezésének a megsértését állította, s mivel a keresetlevél benyújtása 2017. november 24. napján történt, a jelen ügy elbírálására a régi pp. rendelkezései irányadók.

- [23] A felperes eljárásjogi tárgyú hivatkozását illetően a Kúria hangsúlyozza, hogy sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem tért el a Kúria hatályon kívül helyező végzésének iránymutatásától, az ugyanis elsősorban annak megállapítását írta elő, hogy van-e esedékes tartozás, és ha igen, azzal szemben élhetnek-e az alperesek kifogással vagy sem. Az alperesek a megismételt eljárásban a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak figyelembevételével adták elő többirányú védekezésüket, melyekre az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában ki is tért, ám az alperesi védekezést abban a tekintetben találta alaposnak, hogy a felperes kielégítési joga nem nyílt meg, mert a kölcsönszerződés felmondását jogerős ítélet érvénytelennek nyilvánította. Hangsúlyozza a Kúria: eltekintve attól, hogy a szerződés „létre nem jöttét”, illetve érvénytelenségét az alperesek állították, és nem a felperes (így a hivatkozások elbírálásának hiányát is az alperesek kifogásolhatnák), a perbe vitt felperesi igény elbírálásához elegendő volt annak vizsgálata és eldöntése, hogy történt-e joghatályos felmondás. A másodfokú bíróság a fellebbezések által meghatározott keretben, az eljárási szabályok megtartásával határozott, ilyen módon a bíróságok sem a rPp. 213. § (1) bekezdését, sem a rPp. 275. §-át nem sértették meg, a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott utóbbi rendelkezés egyébként is a Kúria, nem pedig az újabb másodfokú eljárás szabályaira vonatkozik.
- [24] A felperes anyagi jogi érvelése a felmondással kapcsolatos ítéleti álláspontot támadta, a felmondással kapcsolatban azonban a Kúria már a hatályon kívül helyező végzésében állást foglalt arról, hogy az önálló zálogjog alapítása biztosítéki célú volt, a felperes pedig ismerte az alap kölcsönjogviszonyt és azt, hogy az önálló zálogjog alapítására biztosítéki céllal került sor, hiszen amellet, hogy refinanszírozási jogviszonyban állt az önálló zálogjog közvetlen megszerzőjével, az önálló zálogjog megszerzése mellett a kölcsönkövetelés engedményese is. A Kúria végzésének e megállapításai a megismételt eljárásban már nem voltak vitathatók, ez a kiindulás tette lehetővé az alperesi kifogások vizsgálatát a rPtk. 269. § (3) bekezdése és a 2/2021 PJE határozatban kifejtettek alapján.
- [25] Figyelemmel arra, hogy a felperes tudta: az önálló zálogjogot biztosítéki céllal alapították és ismerte az alapjogviszonyt, az alperesek a rPtk. 269. § (3) bekezdése értelmében hivatkozhattak arra, hogy a kölcsönszerződésből eredő követelés nem esedékes. Valójában közvetlen összefüggés keletkezett a kölcsönjogviszony és az önálló zálogjog között, azáltal, hogy a felperes az említett ismeretek birtokában van.
- [26] Amennyiben az alperesek nem szerződésszerűen teljesítették a kölcsönszerződést, kétféle módon lehetett fellépni velük szemben: az arra jogosult felmondhatta a szerződést és ezzel esedékessé tette a fennálló tartozás teljes összegét, vagy a kölcsönszerződés fennmaradása mellett igényt tarthatott az időszakonként (havonta) lejárt egyes részletekre. A felperes engedményesként a felmondás és a teljes tartozás követelése mellett döntött, melynek végrehajtását is kérte, ez azonban a kölcsönszerződés felmondásának jogerős bírósági határozattal megállapított érvénytelensége miatt nem lehetett eredményes. Az engedményes nem válik a szerződő fél (engedményező) szerződéses jogutódává: követelést szerez, a lejárt követelésrészekre végrehajtást indíthat, de a szerződést nem mondhatja fel. A jelen esetben ezért joghatályos felmondás hiányában a teljes tartozás nem válhatott esedékessé. Nem arról van szó, hogy az Üzletszabályzat kizárja a rendes felmondás jogát (amelyre a felülvizsgálati kérelem utalt), hanem arról, a kifejtettek értelmében a felperest nem illeti meg a felmondás joga.
- [27] Az ismertetett indokok alapján, mivel jogszabálysértés nem történt, a Kúria a jogerős ítéletet a

Pfv.I.20.485/2022/5

rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [28] A felperes felülvizsgálati kérelme nem volt eredményes, ezért a rPp. 270. § (1) bekezdésén keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni az alperesek jogi képviselőjével a felülvizsgálati eljárásban felmerült, a 32/2003.(VIII.22) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a 4/A. § alapján az általános forgalmi adóra is figyelemmel, a tényleges tevékenységgel arányosan, 38 millió forint felülvizsgálati érték alapulvételével meghatározott ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költséget.

Budapest, 2022. november 2.

Dr. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, dr. Szabó Klára s.k. bíró